

74ste Jaargang

No. 564

juni 2008

IN DIT NUMMER O.A.:

Aktie Tinatin brengt €2.500,- op	13
Impressie Dienst voor jong en oud op 18 mei	13
In gesprek met.. Henk en Gerrie Ormel-Struik	17

Wie zichzelf gering acht

is vaak veel meer

dan men zelf gelooft.

*Alleen een gelukkig mens
kan anderen gelukkig maken!*

*De kinderen en leiding van de
zondagschool
wensen u veel geluk!*

NAASTENLIEFDE

Als kind zat ik op Rooms Katholieke scholen. Het begon bij de nonnen toen ik kleuter was in mijn geboortedorp Weteringen. Mijn basisschool, die toen nog gewoon lagere school heette, stond in het hartje van Den Haag, bij de Broeders van Maria Onbevleete Ontvangenis. Een jongensschool dus. Zo was dat in die tijd. Ik behaalde er uiteindelijk zelfs ook nog mijn Mulo-diploma. Het was een bijzondere tijd, waarin natuurlijk ook het godsdienstig leven in het onderwijs een niet onbelangrijke plaats innam. In die tijd zat ik vaak in kapelletjes en kerken en spraken we op school dikwijls over vooral het christendom, zowel in als buiten de speciaal daarvoor bestemde lessen.

Zo kan ik me ook herinneren dat er gesproken werd over ‘naasteliefde’ in die tijd.... Jarenlang dacht ik goed te doen, want zo had ik het immers geleerd, door enerzijds mijzelf weg te cijferen en mijn eigen belangen ondergeschikt te maken aan die van derden en anderzijds de ander hoe dan ook voor te laten gaan en te geven wat ik had. Soms zelfs met pijn in het hart.

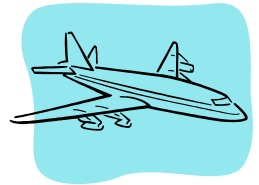
Als ik dus iets heb moeten herzien in mijn leven, dan is het wel deze uitleg die ik als kind van mijn opvoeders leerde en daarom destijds gewoon geloofde.

Misschien heeft u, net als ik, wel eens in een vliegtuig gezeten. Als alle passagiers zitten, dan begint de bemanning in de cockpit met de uitleg van de veiligheidsvoorschriften voor tijdens de vlucht.

Passagiers wordt dan verteld hoe de veiligheidsriemen werken en dat ze deze maar het beste tijdens de hele vlucht kunnen omhouden. Ook wordt er verteld over de zuurstoftoevoer, wanneer deze in de cabine van het toestel mocht uitvallen. En dan komt het, de instructie luidt dan dat ouders of begeleiders van kinderen eerst hun eigen zuurstofmasker om dienen te doen, alvorens ze de kinderen erbij helpen zodat ook zij voldoende zuurstof blijven krijgen.

Toen ik dit, ik was 17 jaar toen ik voor het eerst vloog, hoorde dacht ik: Hè? Eerst de ouders zelf en dan pas de kinderen? Het is toch altijd ‘vrouwen en kinderen eerst’?

In dat kader deel ik graag met u een oud Soefiverhaal.

‘Een man die door het woud liep, zag een vos die zijn poten was kwijtgeraakt en vroeg zich af hoe hij overleefde. Toen zag hij een tijger aankomen met een prooi in zijn bek. De tijger had genoeg gegeten en gaf de rest van het vlees aan de vos.

De volgende dag voedde God de vos weer via dezelfde tijger. De man verbaasde zich over Gods grootheid en zei tegen zichzelf: “Ik ga ook gewoon in een hoekje zitten in vol vertrouwen in de Heer en hij zal mij voorzien van alles wat ik nodig heb.”

Hij deed dit dagenlang, maar er gebeurde niets, en hij stond bijna op de drempel van de dood toen hij een stem hoorde zeggen: “Gij die zich op het dwaalpad bevindt, open uw ogen voor de waarheid! Volg het voorbeeld van de tijger na en stop met het imiteren van de invalide vos.”

Ook over dit verhaal is veel te zeggen. Waar het mij vooral om gaat is de houding van de tijger. Daar begint het verhaal niet alleen mee, daar wordt de man ook op gewezen als hem wordt gezegd dat hij zich op een dwaalpad bevindt. De tijger dus, zo staat er letterlijk, die zelf genoeg gegeten had en toen met een prooi in zijn bek naar de vos kwam om hem de rest van het vlees te geven.

Met andere woorden, de tijger zorgde eerst voor zichzelf voordat hij zijn prooi aan de vos afstond. Anders gezegd, de tijger zorgde ervoor zelf in staat te zijn de vos überhaupt te kunnen helpen. Stel namelijk dat de tijger als eerste zichzelf niet voldoende had gevoed, dan zou hij niet eens bij machte zijn geweest de vos hoe dan ook van voedsel te voorzien.

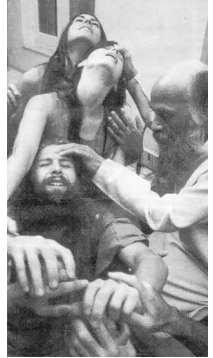
En dat bedoelt de KLM ook als stewardessen u vragen bij het begin van elke vlucht, dat u eerst zorgt dat u zelf het zuurstofmasker opzet, voordat u dit voor uw kinderen doet. Want in elk ander geval zou het mogelijk kunnen gebeuren dat èn ouder èn kind van zuurstof verstoken blijven omdat de ouder zover verzwakt tijdens zijn handelen dat hij niet eens meer bij machte is voor de ander te zorgen.

Dat is net als bij de tijger in het Soefiverhaal. Er staat immers: ‘De tijger had genoeg gegeten en gaf de rest van het vlees aan de vos’. Ook de tijger kon alleen maar echt van betekenis zijn voor de vos, nadat zijn eigen honger was gestild.

Hoe zit dat nu?

Ik leerde vroeger op mijn christelijke school dat naastenliefde betekende dat de ander hoe dan ook voor ging, dat ik de belangen van de ander eerst moest dienen boven die van mijzelf. En nu geef ik u zomaar twee voorbeelden, uit het dagelijks leven gegrepen, die een nogal andere dimensie ervan belichten.

In de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw, telde Nederland nogal wat volgelingen van de Indiase goeroe Baghwan. Misschien kunt u zich hem nog herinneren. De volgelingen, die sannyasins heetten, liepen aanvankelijk allemaal in het oranje en later in het bordeauxrood. Ik ben nooit sannyasin geweest, maar de levensfilosofie van Baghwan, is zonder twijfel boeiend en interessant. In zijn boeken las ik voor het eerst dat naastenliefde begint bij eigenliefde... Dat kwam mij aanvankelijk voor als 'vloeken in de kerk' en het kwam al helemaal niet overeen met wat ik als kind over naastenliefde had geleerd.

Inmiddels moet ik bekennen dat zowel Baghwan, als de tijger uit het Soefiverhaal en ook de KLM-stewardess, en dat niet alleen maar omdat ik ermee getrouwd ben, mij overtuigd hebben dat je pas werkelijk van waarde en betekenis voor anderen kunt zijn, als je begint met goed voor jezelf te zorgen. Hoe kan mijn werk, waar dan ook, goed gedaan worden, als ik zelf niet op krachten ben of bij machte ben?

Natuurlijk dacht ook ik in het begin dat dit een egoïstische grondhouding is, nu begrijp ik echter dat ik eerder kortzichtig ben dan vroom als ik dit maar blijf veronderstellen alleen op grond van wat mijn opvoeders mij destijds vanuit hun levensovertuiging aanreikten.

Toen ik van school kwam, dacht ik dus mijn studies te hebben afgerond. Ik had immers al mijn examens behaald, ook die van levensbeschouwing en godsdienst. Ik troost mijzelf nu met de gedachte dat het hele leven, iedere dag weer opnieuw, vol met studies zit en dat het daarbij van belang is steeds de vraag te blijven stellen: Is het wel waar wat de school mij heeft doen laten geloven...? Vaak wel, maar soms ook niet. Het onder de loep nemen van het thema 'naastenliefde' en het nauwkeu-

riger beschouwen van haar inhoud, heeft mij laten zien dat vragen blijven stellen over ogenschijnlijke zekerheden en stellingen in onze maatschappij en cultuur of vanuit onze godsdienstige opvoeding, en dus vrij en zelfstandig blijven nadenken over datgene wat het leven mij aanreikt, steeds weer noodzakelijk is.

En dan krijg ik, bij het verlaten van de kinderdienst op 18 mei j.l., bij de uitgang van de kerk ook nog een kleinood mee in een mooi cellofaan papiertje, met een zinvolle spreuk eraan. Weet u wat daar op stond?

‘Alleen een gelukkig mens, kan anderen gelukkig maken!’

Ik glimlach en denk: Wat een deugd dat de kinderen van tegenwoordig dit al leren in hun jonge jaren...

Peter Samwel

SOERA 24, VERS 35 UIT DE KORAN

Soms lijken religies ver uiteen te lopen van elkaar en totaal verschillende opvattingen te hebben. Vaak is juist het tegendeel het geval. De verschillende religies zijn eerder culturele uitdrukkingsvormen van wat mensen eenduidig hetzelfde beleven vanuit de eigen menselijke religieuze natuur. We zijn verbonden met alles en allen en toch

maken we zoveel ruzie op deze aarde over de manieren waarop wij onze religieuze gevoelens uiten. Het wezen van alle religies komt veel meer met elkaar overeen dan wij vaak veronderstellen.

Hieronder heb ik een Soera afgedrukt vanuit de Islam. Een Soera is een hoofdstuk uit het heilige boek van de Islam, de Koran. De Koran bevat 114 soera's, ruwweg gerangschikt van groot naar klein.

Deze prachtige Soera is toch eigenlijk door heel veel mensen te gebruiken, of je nu moslim bent, algemeen religieus of je jezelf spiritueel noemt of op welke wijze dan ook christelijk. Lees zelf maar...

*God is het licht over hemel en aarde,
Zijn licht is als een lamp in een nis,
een lamp in een glas.
Een glas van sterrenschitter,
brandend aan geheiligd olijfhout,
niet uit oost, niet uit west.
En ook al raakte vuur haar niet aan
toch vlamt de olie uit zichzelf.
Licht boven licht tot Zijn Licht
leidt God wie Hij wil.*

BERICHTEN UIT DE AFDELING

LIEF EN LEED...

Zieken en herstellenden

J.l. maandag heb ik nog even gebeld met het Slingeland ziekenhuis in Doetinchem. Soms blijft het zo stil, dat ik het nauwelijks kan geloven. En toch is het zo dat er op dit moment geen leden van onze geloofs-gemeenschap in het ziekenhuis verblijven. Ik zou bijna zeggen: houden zo...

Maar op het moment dat u dit leest ligt Ina ter Maat voor vier dagen in het ziekenhuis. Ze is maandag de 26ste opgenomen en komt donderdag a.s. weer naar huis.

In de afgelopen maand is mevrouw Johanna Jansen wel in het Slingeland ziekenhuis opgenomen geweest. Zij is weliswaar weer thuis in Zelhem, maar ook erg ziek.

Mevrouw te Mebel – Meekes uit Silvolde is voor een periode van negen weken in het revalidatiecentrum Deckerswald geweest in Nijmegen. Ze is ziek, maar gelukkig wel weer thuis. Na 5 juni wordt er ook voor haar en haar gezin hopelijk meer duidelijk.

Huwelijksjubilea

Op 22 mei, vorige week donderdag dus, waren Arjen en Irma Dijkstra 25 jaar samen en **12½ jaar getrouwd**. En al wordt het feest ervoor pas op 14 juni gevierd, ook voor jullie een hartelijk proficiat met deze mijlpaal en veel geluk toegewenst voor jullie gezamenlijke toekomst.

Op 24 mei, vorige week zaterdag, vierden Jan en Bertha Beunk – Duits-hof in Halle hun **50-jarig huwelijk**. Een halve eeuw getrouwd. Als dat geen feest waard is... Nogmaals van harte gefeliciteerd en nog veel gezonde en gelukkige jaren samen.

*Bertha en Jan, trouwe kerkbezoekers,
50 jaar getrouwd.*

SCHOOLSE ZAKEN...

Op die mooie zomerse dagen die we begin mei hadden, waren de scholen vrij. Dat was boffen. Toen de lessen op maandag weer begonnen, vroeg ik aan de kleintjes van groep 3 en 4, wat ze nou het leukste hadden gevonden tijdens deze voorjaarsvakantie? Stak er een zijn vinger op: “Dat we zo gezellig buiten barbegekjoewd hebben”...

De afgelopen week heb ik aan de oudere kinderen van de basisschool vijf levensvragen voorgelegd. Eerst leg ik dan uit wat een levensvraag eigenlijk is. Het gaat dan immers over een vraag over de zin of betekenis van het leven zelf. Hierop zijn geen eenduidige, objectieve antwoorden te geven. Eerder heeft ieder mens het recht, zeker vanuit de vrijzinnigheid, zelf zijn of haar eigen antwoorden te leren vinden.

Ik vroeg aan deze kinderen bv. vanuit welk geloof zij zijn opgevoed en wat dit geloof voor hen betekent? Misschien verbaast het u, maar van de 11 kinderen in dit groepje, schreef er maar één op dat hij thuis een christelijke opvoeding krijgt. Anderen zeggen dat er thuis niet zoveel aan het geloof wordt gedaan of zelfs bij een paar dat er helemaal geen

sprake is van een geloofsopvoeding. “Ik geloof in mijzelf”, schreef er nog een. En de meest verrassende reactie van een van de kinderen voor mij was: “Wij geloven helemaal nergens in”.

Ik kan me nooit zo goed voorstellen dat mensen helemaal nergens in zouden geloven. Mensen kunnen immers net zo goed in de liefde geloven, in zichzelf, in het goede als wat deze leerlingen misschien dachten bij de vraag: dat ik wilde weten of zij in God geloven. Maar dat terzijde. Opmerkelijk is het wel.

En wat ook nog opmerkelijk is, is het feit dat sommige kinderen schrijven dat ze in geesten geloven en in het paranormale. Het kan verkeren klaarblijkelijk.

Nog een tweede vraag dan? Ik vroeg waar de kinderen het meest dankbaar voor zijn in hun leven? Dat lijkt gemakkelijker te beantwoorden voor hen. “dat ik gezond ben en gelukkig”; “dat ik ouders heb en niet in armoede leef” ...; “dat we onderdak hebben en goed te eten”...., en tot slot: “dat ik mag leven, eten en drinken heb. En dat ik ook familie en vrienden heb”.

Deze vraag lag waarschijnlijk wat dichterbij hun eigen beleving van het leven. De associatie bij geloven, merk ik, is bij sommige kinderen een gevoel van oubolligheid. “Mijn oma gelooft nog wel”, zegt er dan een, “en zij gaat ook nog naar de kerk, maar ik niet meer hoor”.

En tot slot vroeg ik nog: Welke idealen heb je? Het zal u niet verbazen: “Dat ik gelukkig word en kinderen krijg” ...; “ik wil graag rijk worden en een motor hebben”,...; “Ik wil ooit in Feyenoord 1 spelen”....; “Ik wil graag naar Zuid-Afrika en naar Thailand”... en.... “ik wil graag van mijn astma afkomen”...

Wat zijn kinderen toch ontwapenend...

PASTORIE

Ja, de pastorie. Het is de woning van alle leden van de Vrijzinnige Geelofsgemeenschap NPB afdeling Varsseveld e.o., die verhuurd wordt aan de dienstdoende voorganger.

En zo zijn we er ook per 28 maart j.l. ingetrokken. Nog een paar kleine werkzaamheden binnen en buiten en dan is het project ‘pastorie’ vol-

tooid. Het is al met al een geweldig karwei geweest dat meer inspanning heeft gekost dan was voorzien. Wat is er hard gewerkt door veel mensen. Petje af.

En langzaam maar zeker wordt er nu ook echt in de woning geleefd. Aria en ik genieten van de prachtige ruimtes en laat ik het nog maar eens zeggen, van dit riante huis.

Toch is de pastorie meer dan alleen maar een woning die door ons bewoond wordt, het is het huis dat bij de geloofsgemeenschap hoort en ook van de geloofsgemeenschap is. En dat betekent weer dat ik hier de hoop uitspreek dat leden van de NPB niet zullen schromen om op te bellen of aan te bellen, wanneer dat nodig of gewenst is. In de pastorie is een mooie werkkamer en ik wil u graag zeggen dat u er van harte welkom bent voor een kopje thee of koffie, een vraag of een gesprek of voor andere zaken die u graag even wilt bespreken. Gelukkig doen sommige mensen dit al en daar ben ik blij om.

Ik vind dus dat de pastorie ook een soort van ‘vrijplaats’ voor de leden van de geloofsgemeenschap is om op verhaal te kunnen komen of om het verhaal te doen.

En mocht u het vergeten.....:

NPB afd. Varsseveld e.o.
Vrijzinnige Geloofsgemeenschap

Peter Samwel
Voorganger / Pastoraal Werker

Doetinchemseweg 7
7051 AA Varsseveld

tel: 0315-242080
mob: 06-40359838

e-mail: p.samwel@kpnplanet.nl

Graag tot spoedig.

Tot slot:

Wist u dat...,

- we, via Gerrit te Lindert – organist, de eerste biest hier in huis hebben gehad?
- mevrouw Sophie van Schaik mij persoonlijk is komen uitleggen hoe biest moet worden bereid?
- het resultaat voortreffelijk was?
- www.vrijzinnigen.nl de landelijke website is van de NPB?
- er op deze website een eigenhandig geschreven weblog staat, met als thema: ‘Identiteit’?
- de natuur in de Achterhoek nu een totaal ander gezicht heeft dan toen ik kwam eind oktober?
- er vrijdagavond 30 mei a.s. weer Café Cult is in de Eendracht, met als onderwerp: “Trots zijn op...”?
- u er dus van harte welkom bent?
- Narda Schuurman de rododendrons tegen de kerk zo mist..

Peter Samwel

BERICHTGEVING UIT DE WIJK DINXPERLO

Beste mensen

Het seizoen 2007 – 2008 zit er weer bijna op. Nog één samenkomst op 28 juni en dan volgt de vakantietijd. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat ik dan ook stop met de bezoeken; die gaan buiten mijn vakantie om natuurlijk gewoon door.

Vakantie

Mijn vakantie zal zijn van 6 t/m 20 juli a.s.. In voorkomende gevallen zal de voorganger van Varsseveld, Peter Samwel, mij vervangen.

MEDITATIEVE VIERING OP 28 JUNI

Het zal een viering worden die gericht is op de vakantie. Het thema is: “Reizen”.

We zullen samen op twee manieren op reis gaan: een gewone reis, langs paden en wegen en een reis door ons innerlijk, ook daar valt veel te ontdekken en te beleven.

Verder zullen we luisteren naar gedichten, gebeden en muziek en natuurlijk zullen we ook samen zingen.

Ik denk dat het een fijne viering wordt en ik hoop dan ook velen van u op deze laatste bijeenkomst voor de vakantie te ontmoeten.

Na afloop drinken we samen koffie en voor deze gelegenheid trakteer ik op zelfgebakken appeltaart. **Kom dus!**

Hier onder volgt een gedicht van de meditatieve viering van juli vorig jaar:

“Herinnering”, Ida Gerhardt

*De geur van kruizemunt waait over,-
ik zie mijn vroege kindertijd,
de wei, het slootje en zijn tover
van koelte en doorzichtigheid.*

*Water en de geheimenissen
die voor het turen opengaan,
scholen van kleine, snelle vissen
in vlucht en onbeweeg’lijk staan.*

*En planten, fijn vertakt en zwevend,
in heldere rechtstandigheid
beneden in de diepte levend
of op het water uitgespreid.*

*Spelen, maar met een eerste ontwaren
van d’onvervreemdbaar eigen aard –
O spiegeling – na zóveel jaren,
heb ik het alles gaaf bewaard.*

Hermien Bleumink

*Koffieboerderij
“Groot Nibbelink“*

*Nibbelinklaan 12
7065 AH Sinderen*

Tel. 0315-241589

Zondag 15 juni houden we hier op deze prachtige locatie de jaarlijkse “Buitendienst”. Het thema luidt: ‘Over goed en kwaad’. Peter Samwel gaat voor en het NPB-ensemble verleent weer medewerking.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Extra collecte

Tijdens de Pinksterdienst is zowel in Dinxperlo als in Varsseveld een extra collecte gehouden. De opbrengst van deze extra collectes was bestemd voor Tinatin en bedroeg resp. €30,- en €207,-.

Website van de afdeling

Onze website is al weer enige jaren oud. We hebben geconcludeerd dat deze toe is aan een update, d.w.z. aan een aanpassing aan de huidige eisen. In de komende maanden zal deze aanpassing en vernieuwing plaatsvinden. U zult dus zo af en toe veranderingen waar kunnen nemen. Tegen het eind van het jaar hopen we de geheel vernieuwde website te kunnen presenteren. Mocht u op- of aanmerkingen hebben of suggesties, geeft u die dan door aan de administrateur, Jan Meerdink of aan Marchel Chevalking.

REGIODAG

De jaarlijkse Regiodag wordt gehouden op zondag 14 september in Aalten. In de volgende Eendracht zullen wij het volledige programma presenteren. Noteer alvast deze datum in uw agenda.

AKTIE TINATIN

De afgelopen maanden is er intensief actie gevoerd voor het project Tinatin. Zowel in dit blad als in de plaatselijke pers hebt u hierover kunnen lezen.

Vandaag, 26 mei, vertrekken Engeliën Veerbeek en Marjan Hengeveld, de coördinatoren van dit project, naar Georgië om Tinatin te bezoeken en haar het resultaat van deze actie te overhandigen. De totale opbrengst van deze actie, inclusief de extra collectes, bedraagt €2.500,-.

Met dit bedrag kan de behandeling van de ziekte van dit meisje de komende twee jaren bekostigd worden.

In het volgende nummer hopen we een uitvoerig verslag van deze actie en de reis te kunnen publiceren.

VAN DE ZONDAGSCHOOL

Zondag 18 mei heeft de zondagschool haar activiteiten van seizoen 2007-2008 afgesloten met een dienst voor jong en oud in onze kerk.

Het thema van deze dienst luidde: ***“Reik elkaar de hand”***.

Onder leiding van Madelon Ankersmit-Vriezen en Erna Wolsink-Semmelink hebben de kinderen van de zondagschool deze dienst verzorgd. De kinderen hebben liederen gezongen en gedichten voorgedragen. Madelon heeft het verhaal “Nachtelijk bezoek” voorgelezen.

De dienst was goed bezocht en de aanwezigen hebben genoten van hetgeen de kinderen hebben gebracht. Hulde voor deze kinderen en de leiding van onze zondagschool.

Twee “leerlingen” namen afscheid, t.w. William Bel en Elles Wentink.

Zij werden toegesproken door voorzitter Groenewold en uit zijn handen mochten William en Elles een getuigschrift en een mooie pen in ontvangst nemen.

Aan het eind van deze dienst deelden de kinderen een klavertjesvier bolletje uit. Hopelijk zullen deze bolletjes komende maanden vele tuinen sieren en de mensen geluk brengen. Een foto-impressie van deze dienst.

DE AANHOUDER WINT

Zijn zwarte ogen speuren de straat af. Een paar tanden ontbreken maar daar lacht hij niet minder om. Nog voordat het busje stilstaat, heeft hij mij al gezien. Tijd om uit te stappen geeft hij me nauwelijks en voordat ik mijn tweede voet op de grond zet, heb ik een stok met iets ronds eraan onder mijn neus.

“Wil je deze fluit kopen?” Het felle licht beneemt me een goed zicht op wat voor een fluit door moet gaan. Ik kijk hem aan en kan mijn verbazing nauwelijks onderdrukken.

Een fluit..wat moet ik met een fluit. Zingen is al niet mijn sterkste kant laat staan fluiten. Het is een fluit om slangen te bezweren en mijn vader maakt ze. Juist ja, ook dat nog, slangen bezweren. Nu heb ik een buitengewone bewondering voor dit dier maar om er een te bezweren?

“Nee, dank u, erg mooi maar ik heb geen belangstelling.” In Nederland zou dit de verkoper waarschijnlijk doen vertrekken maar niet in India. Mijn *Nee* lijkt meer een uitnodiging voor deze vriend om hernieuwde pogingen te doen dan om een ander slachtoffer te zoeken. Ook ik heb zo mijn plannen voor een middagje New Delhi en begeef mij tussen de menigte. Vrouwen vullen het straatbeeld. Hun armoede verbergend onder een fleurige sari. Koopwaar torsend op hun kleine hoofden. Kinderen zonder schoenen met een peuter op de heup bedelen om wat geld. Rolstoelen manoeuvreren door het idioot drukke verkeer en de niet afluende toeters zorgen voor de muzikale omlijsting. Hier en daar kauwt een koe nonchalant op een droge spriet. Zich niets aantrekkend van al het verkeer dat om haar heen raast. Ja, dit is New Delhi.

“Hij kost maar 10 dollar”. Ik word opgeschrikt uit mijn mijmeringen. De verkoper heeft besloten dat ik zijn prooi ben deze middag en laat niet los. Hij loopt als een schaduw achter mij aan.

“Het spijt me maar ik ga die fluit niet kopen, je kunt beter naar een andere klant op zoek. In Holland hebben we geen slangen om te bezweren”. Ik weet bijna direct dat mijn verklaring hem geen snars uitmaakt. Hij bijt zich nog vaster in mijn schaduw. “8 dollar, mijn vader maakt ze en ze zijn van zeer goede kwaliteit, zal ik het even laten horen?” Ik be-

dank vriendelijk voor de eer en vervolg mijn weg.

De markt maakt plaats voor een rij winkeltjes. Ik zie mijn kans schoon en schiet een winkeltje in. “Welke slippers wilt u en welke maat heeft u?” Van de regen in de drup denk ik en kan mijn lachen niet bedwingen. Schuilen voor de zon slaat ook nergens op dus maak ik de eigenaar complimenten over zijn mooie collectie slippers en verlaat het pand.

“7 dollar, echt heel goedkoop”. Nu ik na bijna twee uur mijn schaduw nog niet kwijt ben geraakt accepteer ik dat wij voor deze middag tot elkaar veroordeeld zijn. Mijn aanvankelijke irritatie slaat om in respect voor zijn doorzettingsvermogen Vanachter mijn zonnebril neem ik mijn cavalier nauwkeurig op. Zijn donkere ogen kijken vrolijk de wereld in.

Om zijn mond zie ik lijnen die zijn zorgen weergeven. Zijn kleding is gehavend maar schoon. Iets wat mij steeds weer verbaast bij mensen die op straat leven. Zijn handen strijken liefkozend over de fluit. Zijn wilskracht is zichtbaar in zijn hele houding. Voor hem is het leven overleven. Toch krijgt het leven hem niet klein. Hij laat zich niet ontmoedigen en zijn trots laat zich niet krenken. Beleefd maar waardig blijft hij mij volgen, soms achter me en dan weer naast me. Steeds opnieuw doet hij een poging mij de fluit te verkopen, alsof ik kan vergeten dat hij er is.

Mijn besluit staat al lang vast. Die fluit zal ik kopen. Niet omdat ik slangen ga bezweren, ook niet om te fluiten. Nee voor mij zal deze fluit een herinnering blijven aan deze man die het op zich heeft genomen om mij te tonen dat de aanhouder wint.

Aria den Hartog

IN GESPREK MET....

Henk en Gerrie

Ormel - Struik.

De voorkeur wordt bij Henk en Gerrie Ormel niet vaak gebruikt. Als de redactie van De Eendracht aanbelt, moeten vrijwel alle sloten worden omgedraaid.

‘Wi’j bunt zo gewend dat de mensen hier achteromme komt’.

Henk en Gerrie Ormel wonen in de Dinxperlose Heurne. Fraai landschap, oude bomen. Achter het huis hebben ze zicht op Henks ouderlijk huis: boerderij Teunishuis, voor het huis valt de blik op de Teunismolen. Het leven van het echtpaar is nauw verweven met de afdeling Dinxperlo van onze vrijzinnige geloofsgemeenschap, reden om met hen in gesprek te gaan. Henks vader en grootvader waren lid van de afdeling, Henk en Gerrie zaten allebei lang in het bestuur. Hij twaalf jaar, zij achttien jaar. Gerrie: ‘Dinxperlo kende niet het systeem dat je maximaal zes jaar in het bestuur kon zitten. Bij gebrek aan bestuursleden blijf je dan aan.’ Ze vierden als bestuursleden in 2000 het vijftigjarig bestaan van het Dinxperlose NPB-kerkje mee en in 1986 het honderdjarig bestaan van de afdeling. Het waren voor hen hoogtepunten.

Gerrie is geboren in Laren (Gld.) en was daar lid van de Nederlands Hervormde kerk. ‘Tot ik met Henk trouwde had ik nooit van de NPB gehoord.’ Het huwelijk werd in de hervormde kerk van Laren voltrokken, het echtpaar vestigde zich in De Heurne. ‘Omdat er in De Heurne maar drie families woonden die vrijzinnig waren, werd er vanuit de afdeling nog weleens een beroep op ons gedaan.’ Dinxperlo had toen ook al een kleine afdeling en geen eigen voorganger. ‘We hadden altijd gastpredikanten’.

In het overwegend Nederlands Hervormde Dinxperlo moest de NPB vechten voor een plek. Henk: ‘Dat was anders dan in Varsseveld, waar de mensen denk ik veel meer gewend zijn aan de vrijzinnigen. Ze zijn er groter in aantal. Vrijzinnigheid is daar gesetteld. Ik heb wel eens het gevoel dat ze in Dinxperlo niet weten wat ze er mee aan moeten. Vrijzinnigheid is hier een uitzondering.’

Vrijzinnigheid is ook een lastig te omschrijven begrip.

Voor Henk en Gerrie wordt dat nog het best omschreven met het motto dat in het kerkje aan de Wilhelminastraat hangt: ‘Geef elkaar de ruimte’. Henk: ‘Neem de ander zoals ie is voordat je

oordeelt. Laat de mensen in hun waarde. Dat is voor mij een richtlijn. Ik geloof dat je dat het beste als ‘typisch NPB’ kunt omschrijven. Geloof of ongeloof, het is iets voor jezelf’.

De fusie hebben de twee Heurnse leden als iets onoverkomelijks zien aankomen. ‘Maar het is mooi dat we nu onder Varsseveld vallen. De fusie was de enige mogelijkheid om in deze streek vrijzinnigheid overeind te houden.’

M C

60+ CLUB

Verslag bijeenkomst 13 mei

“Ervaringen als stewardess en vrijwilligster”

Bij de opening kon Janny een record aantal bezoekers/sters welkom heten en in het bijzonder Aria den Hartog.

Janny refereerde aan het gegeven dat we nu midden in de IJsheiligen zitten en dat bij een buitentemperatuur van $\pm 25^{\circ} \text{C}$.

Aria begon haar verhaal met te vertellen dat zij na haar middelbare school de verpleging in ging. Omdat zij zich in het ziekenhuis niet zo op haar gemak voelde stapte ze na enkele jaren over naar de psychiatrie en werkte daar als creatief therapeute. Uiteindelijk volgde ze een opleiding tot kinesiologe/natuurgeneeskundige. Ze wilde met mensen op een “natuurlijke” manier werken.

Als kind had zij al belangstelling voor Afrika.

In 1990 maakte zij haar eerste tocht naar Ghana en werkte daar als vrijwilligster in een ziekenhuisje bij een arts. Zij kreeg de kans om o.a. met voetreflexologie te werken en het te onderwijzen. Het werd een win-win situatie. Ondanks dat de mensen het soms gek vonden leerden zij graag iets over hun gezondheid en Aria leerde veel over de Afrikaanse cultuur.

In 2002 solliciteerde ze bij de KLM . Het was tijd voor een nieuwe ervaring.

De opleiding tot stewardess bestond uit 6 weken training. Via een powerpoint-presentatie kregen we een rondleiding door het hele bedrijf van de KLM. De cockpit van een vliegtuig was te zien met vele knopjes en lampjes. Duidelijk werd dat het aan boord van een vliegtuig vooral gaat om de veiligheid: Hoe blus je een brandje, wat te doen bij een noodlanding en hoe kom je via de glijbaan naar buiten. Ook kan het voor komen dat er een probleem met de zuurstoftoevoer ontstaat in het vliegtuig. Met behulp van zuurstofmaskers kunnen de passagiers dan tijdens de daling van 11 km. hoogte naar 4 km. veilig ademen. Zelfs culinaire voorzieningen passeerden de revue. Diverse toestellen van klein tot groot waren te zien. Interessant is dat de grote Jumbo's ingezet worden voor gecombineerd transport van dieren (zoals b.v. paarden) en mensen.

Ook blijken passagiers wel eens door te draaien aan boord met alle risico's van dien. Tijdens de trainingsweken wordt het aankomende cabine personeel (stewards/stewardessen) hierop voorbereid.

We zagen beelden van een openingsvlucht naar Khartoem (Sudan) met een hele delegatie fraai uitgedoste mensen die vriendelijk lachend op de luchthaven het vliegtuig verwelkomden. De grote verschillen tussen het luxe leven in hotels en de arme mensen die vaak in de sloppenwijken er omheen wonen, heeft piloten en cabine personeel ruim 10 jaar geleden doen besluiten tot het oprichten van de vrijwilligersorganisatie "Wings of Support". Wereldwijd zijn er meer dan 240 projecten opgezet. De projecten richten zich vooral op kinderen en jongeren. We zagen o.a. beelden van projecten in Accra, de hoofdstad van Ghana. Er zijn daar scholen opgeknapt door de vrijwilligers en de lokale bevolking. Er is een kappersschool en een opleiding tot coupeuse gestart, zodat meisjes i.p.v. in de prostitutie terecht te komen, een vak kunnen leren en later een eigen bedrijfje kunnen beginnen.

Op een van de beelden zagen we een nieuw gebouw dat in de sloppenwijk is gebouwd met steun van Wings of Support in samenwerking met de bij ons ook bekende organisatie Wilde Ganzen.

In dit gebouw is o.a. een school gevestigd. Goed basisonderwijs is een voorwaarde voor doorstroming naar vervolgstudie en een betere toekomst.

Een ander project is het Bushcamp in Kenia. Elk jaar worden weeskinderen en aidspatiëntjes uitgenodigd voor een korte vakantie in een safaripark. In busjes met een open dak kunnen ze de wilde dieren zoals buffels, giraffen en flamingo's van dichtbij zien. Aan de blije gezichtjes was te zien dat ze enorm genoten. Als afronding zagen we nog een aantal beelden uit andere steden waaronder Kuala Lumpur. Door de veelkleurige kleding die de mensen dragen worden zelfs de beelden uit de sloppenwijk een stukje vrolijker.

De begeleidende beelden zorgden voor een goed te volgen verhaal. Het werk van Aria kan worden betiteld als "mensen dienen binnen een gemeenschap" en als zodanig was het ook een prettige kennismaking met haar.

Aria werd door Janny bedankt.

Ze kreeg een bloemetje aangeboden en een dankbaar applaus viel haar ten deel.

Het was een waardige afsluiting van het seizoen 2007-2008.

Aria in gesprek met haar computer en sorteert de digitale foto's

CAFÉ CULT OP 30 MEI

Trots op .?. is het thema van a.s. vrijdag. Doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg of mag het hoofd wel boven het maaiveld?

Vanaf 20.30 uur in 'de Eendracht' (dus **niet** bij De Ploeg).

CAFÉ CULT OP 20 JUNI

We sluiten het CC-seizoen '07/08 af in Westendorp met een open podium bij Irma en Arjen Dijkstra op Klein Slotboom-Stedeke.

We nodigen iedereen uit die dat kan of wil die avond iets te berde te brengen: een gedicht voordragen, een verhaal voorlezen, een lied zingen, een stukje cabaret, een stukje muziek en/of een kunstje. Alles mag.

Vanaf 20.30 uur aan de Doetinchemseweg no. 233 in Westendorp
Eendracht - juni 2008

SCHRIJFACTIE AMNESTY VARSSEVELD

Vrijgelaten! Mahmoud Sahedi, een Iraans vakbondslid, is na verschillende acties van Amnesty vrijgelaten! Zijn gezondheid is slecht omdat hij zijn medicijnen niet kreeg. In Iran zitten helaas nog meer vakbondsleden gevangen.

In de maand juni schrijven we voor de volgende gevangenen.

De eerste brief gaat naar de Russische federatie. De mensenrechtenactivist Oleg Orlow is samen met drie journalisten ontvoerd uit hun hotel. Na een uur rijden werden ze op de grond gegooid en geschopt. Gevraagd wordt om een onderzoek.

De tweede brief is voor de president van Cuba. Marcelo Cano Rodriguez, arts en mensenrechtenactivist, is veroordeeld tot 18 jaar omdat hij gevangenen bezocht en contact had met Artsen zonder Grenzen. Gevraagd wordt om vrijlating.

De derde brief gaat naar Rwanda. De voormalige minister Charles Ntakirutinka is veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf na een oneerlijk proces. Gevraagd wordt om onmiddellijke vrijlating.

In de maanden juli en augustus worden er geen brieven geschreven.

Inlichtingen over het schrijven via telefoon: 242793, 617393 of 243077.

OPROEP

De familie Meijerman uit Ureterp zoekt een vrijwilliger met groene vingers, die van tuinieren houdt en daarom wel het kleine onderhoud van de tuin van hun moeder, mevrouw Meijerman, Essenkampstraat 10 te Varsseveld wil verzorgen. Het groot onderhoud van de tuin wordt verzorgd door een hovenier. Onder klein onderhoud wordt verstaan het een keer per week/veertien dagen de tuin inspecteren en het verwijderen van onkruid, uitgebloeide bloemen e.d. U kunt zich aanmelden bij de administratie, 0315-840044.

VOLGENDE EENDRACHT

De volgende Eendracht verschijnt op 15 juli 2008.

Copy voor dit nummer inleveren uiterlijk 11 juli 2008.

NAMEN EN ADRESSEN / COLOFON

Voorgangers: Dhr. P.W.M. Samwel, Doetinchemseweg 7, 7051 AA
Varsseveld (0315)-242080 of 06-40359838,
p.samwel@kpnplanet.nl

Wijk Dinxperlo: Mevr. H. Bleumink, Spoorstraat 2, 6971 CA Brummen.
0575-562746 of 06-55870610, hermien.bleumink@solcon.nl

Administratie: N.P.B. afd. Varsseveld e.o., Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld.
(0315) 840044. j.w.meerdink@chello.nl

Website: www.xs4all.nl/~npb **E-mail-adres:** npb@xs4all.nl

Beheer kerk en verenigingszalen:

Dhr. B.H. Kraan, Zelhemseweg 61, 7055 AA Heelweg, (0315) 2418 85

Verenigingszaal: “De Eendracht”, Beatrixstraat 1^a, Varsseveld, (0315) 244537

Voorzitter: Dhr. B.W. Groenewold, Neijlandstraat 11, 7054 CP Westendorp, (0315) 298121
bengroenewold@hetnet.nl

Secretaris: Mevr. I. ter Maat-Tuenter, Gunjansdijk 2, 7051 GP Varsseveld, (0315) 241702
termaatenco@hetnet.nl

Penningmeester/administrateur: Dhr. J.W. Meerdink, Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT
Varsseveld, (0315) 840044, j.w.meerdink@chello.nl

Bankrekeningen: Rabobank 36.48.54.553, t.n.v. Ned. Protestanten Bond te Varsseveld.

Vrouwclub: Mevr. M. Jansen-Zeehat, Spoorstraat 70, (0315) 242018

60+ Club: Mevr. J. Nijhof-Weggelaar, Reigershof 70, 7051 WS Varsseveld,
(0315) 244049.

Jeugdclub: Marjan Hengeveld (0315) 244393, h.m.hengeveld@zonnnet.nl
Engelien Veerbeek (0315) 298687, engelienveerbeek@hotmail.com

Werkgroep PR: Marjan Hengeveld (0315)-244393, Henk Beunk 0314-632061,
Arjen Dijkstra (0315)-298091, Aria den Hartog (0315) 242080

Verzorging “Eendracht”:

Jan Meerdink, (zie **Administratie**)

Verzendklaar maken:

Mevr. B. Chevalking-Wennink, Zwaluwenhof 1, 7051 XR Varsseveld,
(0315) 298223, Mevr. W.E. Teerink-Radstake, Mevr. A.B. Navis-Naves,
Mevr. D. ten Brinke-Rougoor en Mevr. J.E. Sturris-Heijink.

Kopij adressen en redactie:

Jan Meerdink (zie **Verzorging “Eendracht”**), Henk Beunk, Halseweg 27, 7054 BT
Westendorp, beunkptc@planet.nl. Marchel Chevalking, Louise de Colignystraat
17, 7001 GD Doetinchem, mchevalking@solcon.nl

Leiding zondagsschool:

Erna Wolsink-Semmelink, (0315) 298718, familie.wolsink@wanadoo.nl en
Madelon Ankersmit-Vriezen, tel. (0315) 617542 / 617063

NPB-Koor secretariaat: Mevr. J.G. Boezel-van Dam, (0315) 241890

Autodienst: zie: **Administratie**

